

det navnlig været af Hensyn til, at den Toldfrihed paa Træ, som man tidligere har haft, skulde man se, saa vidt muligt, at bevare i det største Omfang, og naar denne Told ikke tidligere har været foreslaaet, skulde man ikke gaa bort fra dette uden tvingende Nødvendighed. Jeg tillader mig altsaa paa Mindretallets Vegne at anbefale det første Vædringsforslag, nemlig det under Nr. 56, der gaar ud paa en mere almindelig Frihed uden Hensyn til, om det paagældende Træ skal benyttes til Brændsel eller andet.

Den følgende Realitetsændring — jeg forbigaar den ærede Finansministers Tilføje-ning, som jeg antager, at ingen kan have noget at indvende imod — gaar ud paa at udelukke Bestemmelsen om, hvad der skal ske med denne Toldlov, dersom der maatte blive vedtaget en Olfat. Det er altsaa en Afgørelse, som Udvalget har ment maatte være forbeholdt Behandlingen af denne Stat, naar den kommer til at foreligge.

De følgende Forslag staa i Forbindelse med de tidligere vedtagne, og jeg skal derfor ikke her komme ind paa dem og heller ikke paa Vædringsforslaget til § 10, der kun er en Impostering. Vi have nemlig ment, at næst efter den Bestemmelse, der angaar Spørgsmaalet om, hvilke Genstande der ere toldfri, vilde det være passende at indføje Bestemmelsen om, hvilke Genstande Toldbestyrelsen kan tilstaa Toldfrihed. Det er en Smagsag, om man finder det ene eller det andet rigtigt, men jeg henstiller til det høje Ting, om det ikke maatte finde, at denne Plads kunde være passende.

Jeg kommer saa til Vædringsforslagene til § 16, at hvilke der er to, det ene stillet under Nr. 63, det andet under Nr. 64. De have samme Njemed, men de have dog en noget forskellig Realitet, og tillige er der nogen Forskel i Henseende til den Myndighed, der skal træffe Bestemmelsen. De ere foranledigede ved, at for saa vidt Tarabestemmelsen i Toldloven er fastsat til en vis Procent, er den i Reglen bestemt efter den Emballage, hvori Varen findes, naar den indføres fra Udlandet, og denne Emballage skal have en vis forhyrkelig Styrke og en vis deraf følgende Vægt, hvorefter Taraprocenten skal bestemmes. Men naar man nu oplægger en Vare paa Frilager eller i Frihavnen, vil man naturligvis kunne tage den større, stærkere og vægtigere Emballage af og i Stedet for nøjes med en lettere Emballage og da indføre Varen fra Frilageret eller Frihavnen ind i Toldterritoriet, hvorved Taraxen for Forholdet bliver sat op. Det vil blive til Skade for Statskassen, der derigennem vil miste en Del af sin Indtægt. Det have

vi nu ment ikke var rigtigt lige overfor Statskassen og heller ikke lige overfor de konkurrerende næringsdrivende, hvorfor Udvalget har ment, at der var Grund til at foreslaa en Bestemmelse, der muliggjorde, at man under saadanne Forhold dog kom til at svare samme Told som andre Importører svare af Varer, der ikke først oplægges paa Frilageret eller i Frihavnen. Det gaar begge Vædringsforslag ud paa. Vi havde først tænkt os at anbefale Vædringsforslaget under Nr. 63, men saa har senere et æret toldmyndigt Medlem af Udvalget (Martensen) stillet et andet Forslag, og da vi have haab om, at den højterede Finansminister kan give det sin Tilslutning, tror jeg, i Fald ingen af Udvalgets Medlemmer vil modsætte sig, at jeg kan tage Vædringsforslaget Nr. 63 tilbage og i Stedet anbefale at stemme for Forslaget Nr. 64. Dette Vædringsforslag gaar ogsaa ud paa, at de Indlæg, der efter § 14 skulle medregnes ved Taraberegningen, ogsaa skulle kunne undtages, saaledes at der skal kunne fastsættes en vis Procent for de vedkommende Varer, baade for deres Emballage og for de paagældende Indlæg. Der kan altsaa ved kongelig Anordning fastsættes en fra den lovbestemte forskellig Tara ved Varers Indførsel fra Frihavnen eller Frilageret til Toldterritoriet samt et procentvis bestemt Tillæg til Tolden for Varer, der fra de samme Steder indføres uden de Omkostninger eller Indlæg, der efter § 14 skal medregnes til Nettovægten. Efter § 14 vil det ses, at der er adskillige Varer, som Manufakturvarer o. s. v., som der er viklet Pap udenom, og det siges, at det skal medregnes, men naar det kommer paa Frilager eller Frihavnen, kan det borttages, hvorved Vægten bliver mindre, og hvorved ogsaa Tolden bliver mindre, hvilket vil være til Skade for Statskassen. Det have vi ikke ment at kunne gaa med til. Vi driste os imidlertid ikke til at foreslaa for det sidste Vedkommende ogsaa et procentvis Afdrag paa de paagældende Indlæg eller Omkostninger, men naar den ærede Finansminister paa Toldvæsenets Vegne ikke vil have noget derimod og anser Forslaget for muligt, har Udvalget ikke noget imod det, idet vi anse det for en Foranstaltning, der ligesom er paabudt af Retfærdigheden baade lige overfor Statskassen og mod de næringsdrivende indbyrdes.

Formanden: Det er jo, efter hvad der nu er ytret, ingen Tvivl om, at Vædringsforslaget under Nr. 63 vil blive taget tilbage, men da det, som den ærede Ordfører udtrykte sig, kun er hans personlige Mening,